

denne ydes i form af lån efter kapitel 7 i lov om individuel boligstøtte.

For personer, der benytter virksomhedsordningen, skal de renteindtægter og renteudgifter, som indgår i virksomheden, holdes helt uden for afgiftsgrundlaget, jfr. forslaget § 5, stk. 1. Det kapitalafkast, som skal beregnes efter virksomhedsskatteovens § 7, skal sidestilles med en renteindtægt og derfor fragå i afgiftsgrundlaget. Hvis en erhvervsdrivende holdt renter af gæld i fast ejendom uden for virksomhedsordningen, ville han således få fradrag for disse renter i afgiftsgrundlaget efter forslaget § 3, stk. 4, nr. 2 og 3. Hvis ejendommen samtidig er inde i virksomhedsordningen, bliver der beregnet et kapitalafkast heraf, som også fragår i afgiftsgrundlaget. Der ville blive tale om et dobbelt fradrag i afgiftsgrundlaget. For at undgå dette er der foreslået en særlig bestemmelse i lovforslagets § 5, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan renter af gæld vedrørende fast ejendom kun fragå i afgiftsgrundlaget, hvis de vedrører en ejendom uden for virksomhedsordningen. For blandede ejendomme, hvor en del af ejendommen benyttes privat og resten erhvervsmæssigt, og der foreligger en fordeling af ejendomsværdien, kan kun den del af renteudgifterne, som svarer til forholdet mellem værdien af den private del af ejendommen og værdien af den samlede ejendom, fragå i afgiftsgrundlaget.

For personer, der ikke anvender virksomhedsordningen, er der i § 6 foreslået en skematisk model for opgørelsen af beregnet kapitalafkast af virksomheden. Dette beregnes på grundlag af de fysiske erhvervsaktivers formueskattepligtige værdi med tillæg af nedslag efter ligningslovens § 18 A.

For fast ejendom anvendes den værdi, som anvendes ved beregning af kapitalafkastet efter virksomhedsskatteoven. Dette vil i almindelighed sige 18. almindelige vurdering eller anskaffelsessummen, hvis denne er højere.

Ved fysiske erhvervsaktiver forstås bl.a. afskrivningsberettigede maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe, varelagre, husdyrbesætninger og ejendomme, der benyttes erhvervsmæssigt. Til fysiske erhvervsaktiver medregnes derimod ikke kontantbeholdninger, beholdninger af værdipapirer og udestående fordringer (finansielle aktiver) og heller ikke goodwill.

Den afgiftspligtige kan ikke nedsætte sine renteudgifter både med beregnet kapitalafkast af fysiske erhvervsaktiver (herunder fast ejendom) og med udgifter til renter af lån, der er sikret ved pant i den pågældende ejendom, efter forslaget § 3, stk. 4, nr. 2 og 3. For at undgå dette foreslås

det, at kapitalafkastet nedsættes med renteudgifterne vedrørende ejendommen. Hvis renteudgifterne er lig med eller større end kapitalafkastet, gives der således ikke fradrag for noget kapitalafkast i afgiftsgrundlaget.

Til § 7

Bestemmelsen angiver fremgangsmåden ved beregning af afgiften for samlevende ægtefæller.

Efter forslaget opgøres afgiften for ægtefællerne under eet på grundlag af begge renteindtægter og renteudgifter.

Har begge ægtefæller et afgiftsgrundlag, betaler ægtefællerne hver især den til vedkommendes afgiftsgrundlag svarende afgift.

Reglen i kildeskattelovens § 72, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, således at der påhviler hver ægtefælle en subsidiær hæftelse for den afgift, der skal betales af den anden ægtefælle.

Til § 8

Af administrative grunde foreslås det, at der ikke betales afgift for afgiftsår, hvor en person eller dennes ægtefælle afgår ved døden. Dette gælder, hvad enten længstlevende ægtefælle vælger at hensesidde i uskiftet bo eller at skifte.

Til §§ 9 og 10

Der er tale om en afgift, som opgøres og opkræves uafhængigt af indkomst- og formueskat.

Imidlertid forudsætter forslaget, at afgiftsgrundlaget opgøres på grundlag af en række af de oplysninger, som indgår i opgørelsen af den skattepligtige almindelig indkomst (kapitalindkomsten).

Der er endvidere personsammenfald mellem afgiftspligtige og fuldt indkomstskattepligtige personer.

Det foreslås derfor, at reglerne om ansættelse, henstand, eftergivelse og påklage af skattepligtig almindelig indkomst finder tilsvarende anvendelse på afgiften.

Da der er tale om en afgift, finder bl.a. reglerne om skatteeft og underskudsfræmførsel derimod ikke anvendelse.

Afgiften foreslås efter § 9, stk. 2, opkrævet een gang årligt den 1. august, første gang den 1. august 1988.

Inddrivelse af afgiften forudsættes at ske i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 278 af 26. maj 1976 om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., idet afgiften er tillagt udpantningsret efter lov nr. 36 af 3. april 1873 om ud-